

1. Na starejch fotkách zažloutlejch šapitó pruhovaný
a ty před ním v sombréru a vestě koženéj,
Monte Carlo, Marseilles, Řím, palmy a moře slaný,
tobě v rukou blejská se kornet stříbrnej, jó, stříbrnej.

R: V očích mejch byl jsi král,
král všech trumpetáků, co svět nosíval,
v očích mejch byl jsi král,
kusu plechu jsi svým dechem duši dal, svou duši dal.

2. Tóny jako skřivánci vylétaly ti z trubky,
třepetaly se tam ve vejškách, zářivý jako zvon,
sametově hladily tóny tvójí trubky
a lidi široko-daleko říkali: to je on, to fouká on.

R:

3. Pak na křesle houpacím na kolenous' mě choval,
o světě jsi vyprávěl, písničky jsme zpívali,
za pár let pak černej futrál s houslema jsi mně podal
a nekonečný hodiny jsme spolu vrzali, jó, vrzali.

R:

4. Kdybys tady dneska byl, pivko bysme si dali,
já bych spustil stavidla slov, co v duši mám,
a pak bysme jako dřív spolu muzicírovali,
děda s vnukem - nejlepší kámoši, co znám, co znám.

R: + svou duši dal, svou duši dal ...